

Republika Hrvatska
Općinski sud u Gospiću
Trg Alojzija Stepinca 3
53000 Gospić

Poslovni broj P-147/2023-31

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Gospiću po sucu Mirjani Kosanović kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužiteljice Jasne Šimić iz Gospića, Žabička ulica 34, OIB: 05708789887 koju zastupa punomoćnica Gordana Peraković-Turković, odvjetnica u Otočcu, Bartola Kašića 4 protiv tužene Privredne banke Zagreb d.d. sa sjedištem, u Zagrebu, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732 koju zastupa punomoćnica Maja Čuljak, odvjetnica u Zagrebu, Ribnjak 40, radi utvrđenja i isplate, nakon glavne i javne rasprave zaključene 2. rujna 2026. i nakon objave 24. rujna 2026.

p r e s u d i o j e :

I. Utvrđuje se da je Ugovor o kreditu zaključen između tužiteljice i tuženika broj 9011492973 od 6. lipnja 2006. koji je potvrđen kod javnog bilježnika Borisa Zdunića iz Gospića 8. lipnja 2006. pod brojem OU-168/2006 ništetan u dijelu u kojem je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak.

II. Nalaže se tuženiku da tužiteljici isplati iznos od 4.792,54 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja za razdoblje do 31. prosinca 2007. teče po stopi od 15% godišnje, od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. prema eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 5 postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. prema prosječnoj kamatnoj stopi HNB na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, uvećanoj za 3 postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta, uvećanoj za 3 postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine tekućom na iznos od:

- 0,13 EUR od dana 15.06.2006 pa do isplate,
- 0,83 EUR od dana 15.07.2006 pa do isplate,

- 1,80 EUR od dana 15.09.2006 pa do isplate,
- 0,30 EUR od dana 15.10.2006 pa do isplate,
- 10,38 EUR od dana 31.10.2008 pa do isplate,
- 3,43 EUR od dana 05.11.2008 pa do isplate,
- 1,62 EUR od dana 15.11.2008 pa do isplate,
- 2,05 EUR od dana 03.12.2008 pa do isplate,
- 20,67 EUR od dana 15.01.2019 pa do isplate,
- 20,84 EUR od dana 15.02.2019 pa do isplate,
- 13,38 EUR od dana 15.03.2009 pa do isplate,
- 14,41 EUR od dana 15.04.2009 pa do isplate,
- 15,29 EUR od dana 15.05.2009 pa do isplate,
- 0,30 EUR od dana 15.06.2009 pa do isplate,
- 10,73 EUR od dana 18.06.2009 pa do isplate,
- 5,60 EUR od dana 15.07.2009 pa do isplate,
- 6,19 EUR od dana 29.07.2009 pa do isplate,
- 9,32 EUR od dana 15.08.2009 pa do isplate,
- 13,00 EUR od dana 15.09.2009 pa do isplate,
- 8,98 EUR od dana 15.10.2009 pa do isplate,
- 12,15 EUR od dana 15.11.2009 pa do isplate,
- 0,33 EUR od dana 15.12.2009 pa do isplate,
- 3,55 EUR od dana 23.12.2009 pa do isplate,
- 12,02 EUR od dana 28.12.2009 pa do isplate,
- 13,01 EUR od dana 15.01.2010 pa do isplate,
- 5,70 EUR od dana 22.01.2010 pa do isplate,
- 22,37 EUR od dana 15.02.2010 pa do isplate,
- 21,35 EUR od dana 15.03.2010 pa do isplate,
- 10,56 EUR od dana 15.04.2010 pa do isplate,
- 16,16 EUR od dana 16.04.2010 pa do isplate,
- 0,40 EUR od dana 15.05.2010 pa do isplate,
- 33,59 EUR od dana 07.06.2010 pa do isplate,
- 30,98 EUR od dana 15.06.2010 pa do isplate,
- 5,92 EUR od dana 29.06.2010 pa do isplate,
- 0,84 EUR od dana 15.07.2010 pa do isplate,
- 30,52 EUR od dana 02.08.2010 pa do isplate,
- 16,36 EUR od dana 18.08.2010 pa do isplate,
- 14,89 EUR od dana 18.08.2010 pa do isplate,
- 43,45 EUR od dana 03.09.2010 pa do isplate,
- 23,80 EUR od dana 15.09.2010 pa do isplate,
- 34,37 EUR od dana 05.10.2010 pa do isplate,
- 17,65 EUR od dana 15.10.2010 pa do isplate,
- 30,46 EUR od dana 03.11.2010 pa do isplate,
- 48,88 EUR od dana 15.11.2010 pa do isplate,
- 8,78 EUR od dana 06.12.2010 pa do isplate,
- 69,50 EUR od dana 15.12.2010 pa do isplate,
- 70,60 EUR od dana 15.01.2011 pa do isplate,
- 66,02 EUR od dana 15.02.2011 pa do isplate,
- 68,76 EUR od dana 15.03.2011 pa do isplate,
- 70,04 EUR od dana 15.04.2011 pa do isplate,
- 77,55 EUR od dana 15.05.2011 pa do isplate,
- 95,05 EUR od dana 15.06.2011 pa do isplate,

- 113,89 EUR od dana 15.07.2011 pa do isplate,
- 138,06 EUR od dana 15.08.2011 pa do isplate,
- 102,44 EUR od dana 15.09.2011 pa do isplate,
- 90,55 EUR od dana 15.10.2011 pa do isplate,
- 91,33 EUR od dana 15.11.2011 pa do isplate,
- 93,69 EUR od dana 15.12.2011 pa do isplate,
- 103,12 EUR od dana 15.01.2012 pa do isplate,
- 105,92 EUR od dana 15.02.2012 pa do isplate,
- 102,40 EUR od dana 15.03.2012 pa do isplate,
- 102,19 EUR od dana 15.04.2012 pa do isplate,
- 104,28 EUR od dana 15.05.2012 pa do isplate,
- 106,56 EUR od dana 15.06.2012 pa do isplate,
- 103,22 EUR od dana 15.07.2012 pa do isplate,
- 101,59 EUR od dana 15.08.2012 pa do isplate,
- 94,24 EUR od dana 15.09.2012 pa do isplate,
- 102,13 EUR od dana 15.10.2012 pa do isplate,
- 104,97 EUR od dana 15.11.2012 pa do isplate,
- 102,48 EUR od dana 15.12.2012 pa do isplate,
- 99,24 EUR od dana 15.01.2013. pa do isplate,
- 98,55 EUR od dana 15.02.2013. pa do isplate,
- 96,98 EUR od dana 15.03.2013. pa do isplate,
- 104,31 EUR od dana 15.04.2013. pa do isplate,
- 93,63 EUR od dana 15.05.2013. pa do isplate,
- 92,40 EUR od dana 15.06.2013. pa do isplate,
- 92,85 EUR od dana 15.07.2013. pa do isplate,
- 92,57 EUR od dana 15.08.2013. pa do isplate,
- 96,20 EUR od dana 15.09.2013. pa do isplate,
- 99,07 EUR od dana 15.10.2013. pa do isplate,
- 100,10 EUR od dana 15.11.2013. pa do isplate,
- 103,99 EUR od dana 15.12.2013. pa do isplate,
- 100,05 EUR od dana 15.01.2014. pa do isplate,
- 84,39 EUR od dana 15.02.2014. pa do isplate,
- 21,39 EUR od dana 04.03.2014. pa do isplate,
- 97,28 EUR od dana 15.03.2014. pa do isplate,
- 10,94 EUR od dana 03.04.2014. pa do isplate,
- 105,78 EUR od dana 15.04.2014. pa do isplate,
- 102,28 EUR od dana 15.05.2014. pa do isplate,
- 93,81 EUR od dana 15.06.2014. pa do isplate,
- 8,81 EUR od dana 17.06.2014. pa do isplate,

sve u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.

III. Nalaže se tuženiku da tužiteljici naknadi troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 2.413,61 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana presuđenja pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

1. U tužbi od 2. lipnja 2023. tužiteljica je navela su ona i tuženik zaključili Ugovor o kreditu broj 9011492973 od 6. lipnja 2006. koji je ovjeren kod javnog bilježnika Borisa Zdunića iz Gospića 8. lipnja 2006. pod brojem OU-168/2006, a kojim je tuženik stavio na raspolaganje tužiteljici iznos od 39.055,00 CHF u kunsnoj protuvrijednosti za kupnju stambenog objekta i adaptacije, na rok otplate od 96 mjeseci. Ugovoreno je da se na iznos navedenog kredita obračunavaju kamate od 4,75 % godišnje, da je kamatna stopa promjenjiva u skladu sa odlukom o kamatnim stopama kreditora tj. tuženika, te je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak. Tužiteljica smatra da je odredba Ugovora u dijelu u kojem je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak ništeta. Navedena odredba utvrđena je nepoštenom presudama Visokog trgovačkog suda RH broj 43 Pž-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. i broj 43 Pž-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018. Tužiteljica tvrdi da je tijekom otplate kredita tuženik jednostrano donosio odluke o promjeni odnosno povećanju visine kamatne stope na štetu tužiteljice, a tužiteljica je otplaćivala kredita u valuti uz koju je vezana glavnica švicarski franak pa je tuženik od tužitelja bez valjane pravne osnove u periodu vraćanja kredita neosnovano naplatio ukupan iznos od oko 5108,89 EUR. Slijedom iznesenog, tužiteljica predlaže nakon provedenog dokaznog postupka donijeti presudu kojom će se utvrditi da je ugovor o kreditu zaključen između tužiteljice i tuženika broj 9011492973 od 6. lipnja 2006. koji je potvrđen kod javnog bilježnika Borisa Zdunića iz Gospića dana 8. lipnja 2006. pod brojem OU-168/2006 ništeta u dijelu u kojem je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak te da se tuženika obveže na plaćanje iznosa od 5108,89 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom i troškovima postupka.

2. U odgovoru na tužbu tuženik se protivio tužbi i tužbenom zahtjevu kao neosnovanom u cijelosti kako u osnovu tako i u visini, te predlaže isti odbiti uz naknadu troškova tuženoj strani. Tuženik ističe da Ugovorom o kreditu broj 9011492973 od 6. lipnja 2006. nisu povrijeđena prava tužiteljice kao potrošača. Posebno osporava tvrdnju da su u Ugovoru sadržane nepoštene ugovorne odredbe vezane uz valutnu klauzulu u CHF te da je tužiteljica prilikom sklapanja ugovora bila dovedena u zabludu ili da je postojala zavaravajuća poslovna praksa. Tuženik ističe da je predmetni kredit u cijelosti otplaćen i zatvoren pa više ne postoji ugovorni odnos koji bi trebalo prekinuti ili uskladiti s odlukama donesenima u postupku kolektivne zaštite potrošača. U odnosu na valutnu klauzulu navodi da je ista u vrijeme sklapanja ugovora bila dopuštena zakonom te da je ugovorena jasno i nedvosmisleno. Naglašava da je tužiteljica samostalno odabrala vrstu kredita, a iz Ugovora proizlazi da je bila upoznata s valutom kredita i mogućim promjenama tečaja CHF te njihovim utjecajem na visinu anuiteta. Ugovorom je tužiteljica upoznata s općim uvjetima poslovanja i rizicima promjene tečaja. Posebno s ističe da je Ugovor bio solemniziran kod javnog bilježnika koji je sudionicima objasnio njegov sadržaj, smisao, posljedice i pravne učinke. Tuženik stoga smatra da nema osnove za tvrdnju da tužiteljica nije bila upoznata s ugovornim odredbama i rizicima kredita. Također navodi da su odredbe o predmetu ugovora i cijeni, ako su jasne, razumljive i uočljive, prema tada važećim propisima bile izuzete od ocjene nepoštenosti. Stoga smatra da nema osnove za proglašenje valutne klauzule ništetnom. U odnosu na promjenjivu kamatnu stopu tuženik navodi da je u vrijeme sklapanja ugovora postupao u skladu s tada važećim propisima te da su kriteriji promjenjivosti bili sadržani u općim uvjetima poslovanja koji su bili dostupni potrošačima. Ističe i okolnosti na financijskom tržištu, troškove financiranja i

regulatorne mjere HNB-a koje su utjecale na cijenu kredita. Tuženik nadalje ističe prigovor zastare, prigovor nedostatka aktivne legitimacije odnosno osporava status tužiteljice kao potrošača, kao i prigovor radi prebijanja za slučaj da se utvrdi da je tužiteljica tijekom otplate kredita pojedine iznose platila manje od onih koje sada potražuje. Konačno, tuženik ističe da je ugovor u cijelosti ispunjen i da je prestao otplatom kredita te se poziva i na članak 326 stavak 2 Zakon o obveznim odnosima smatrajući da se nakon potpunog ispunjenja ugovora ništetnost više ne može isticati na način na koji to čini tužiteljica. Slijedom svega navedenog, tuženik smatra da je tužba neosnovana jer je valutna klauzula bila zakonom dopuštena, ugovorne odredbe bile su tužiteljici jasne i poznate, ugovor je solemniziran, kredit je u cijelosti otplaćen, a postavljeni novčani zahtjev ne odgovara ugovorenom odnosu. Stoga predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti te obvezati tužiteljicu na naknadu parničnih troškova.

3. Tužiteljica se protivila svim navodima i prigovorima tuženika te ističe da nije bila odgovarajuće informirana o svim bitnim elementima ugovora. Posebno navodi da prije i prilikom sklapanja Ugovora nije bilo pojedinačnog pregovaranja o parametrima i načinu izračuna promjenjive kamatne stope zbog čega je tuženik mogao jednostrano mijenjati kamatnu stopu na štetu potrošača. Smatra da sama činjenica da je ugovorna odredba gramatički razumljiva ne znači da je transparentna, već potrošaču moraju biti jasno objašnjeni razlozi i mehanizam promjene kamatne stope te njegove ekonomske posljedice. Tužiteljica se poziva na presudu Vrhovnog suda RH broj Rev-2221/2018 od 3. rujna 2019. kojom su potvrđena utvrđenja iz kolektivnog spora o nerazumljivosti i nedovoljnoj informiranosti potrošača u vezi s kreditima vezanim uz CHF čime osporava tvrdnje tuženika o zakonitosti i transparentnosti ugovornih odredbi. U odnosu na zastaru, tužiteljica smatra da njezino potraživanje nije zastarjelo te navodi da rok zastare počinje teći od donošenja pravomoćne odluke kojom je utvrđena nepoštenost odnosno ništetnost sporne odredbe zbog čega je prema njezinom stajalištu pravo na isplatu zastarijevalo tek 2023. Tužiteljica također osporava prigovor prijeboja tuženika ističući da činjenica da je određene anuitete plaćala po nižem tečaju od početnog ne znači da je stekla bilo što bez osnove jer je cjelokupne uplate primio tuženik. Stoga smatra da ne postoji tražbina tuženika prema njoj koja bi se mogla prebiti. Zaključno, tužiteljica se u cijelosti protivi navodima odgovora na tužbu te istaknutim prigovorima zastare i prijeboja navodeći da nema protutužbenog zahtjeva tuženika te ostaje kod svih svojih navoda.

4. Tuženik je ustrajao na svim navodima iz odgovora na tužbu i predložio odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu parničnih troškova. Osporava da tužiteljica ima svojstvo potrošača i ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije. Smatra da se svojstvo potrošača mora utvrditi u svakom konkretnom slučaju, a tužiteljica je dužna dokazati da to svojstvo ima. Tuženik također ističe da je predmetni kredit u cijelosti otplaćen i zatvoren te smatra da se nakon toga, pozivom na članak 326 stavak 2 ZOO-a više ne može isticati ništetnost. Posebno ističe prigovor zastare svih potraživanja tužiteljice. Navodi da podnošenjem kolektivne tužbe nije došlo do prekida zastare individualnog potraživanja tužiteljice. Kao razlog navodi da kolektivnu tužbu nije podnio sam vjerovnik iz konkretnog obveznog odnosa te da se njome nije zahtijevalo ostvarenje konkretne novčane tražbine tužiteljice. Tuženik smatra da se zastara mora računati za svako pojedinačno potraživanje. Ističe da su potraživanja zastarjela protekom zakonom propisanog zastarnog roka pri čemu se poziva i na trogodišnji rok za povremena potraživanja i kamate. Nadalje, navodi da kod restitucijskih zahtjeva zastara počinje teći od trenutka kada je pojedinačna novčana činidba izvršena.

Tuženik smatra da kolektivne sudske odluke same po sebi ne predstavljaju pravni temelj za automatsku isplatu pojedinačnih potraživanja potrošača. Oспорava i stavove sudske prakse kojima se kolektivnom postupku priznaje učinak na prekid zastare individualnih potraživanja. Smatra da sud ne može tumačenjem zakona stvarati novo pravilo o prekidu zastare koje zakon izričito ne propisuje. Takvo bi postupanje, prema mišljenju tuženika, bilo protivno načelu zakonitosti i pravne sigurnosti. Tuženik se također poziva na sudsku praksu Suda Europske unije i tvrdi da se Direktiva 93/13 ne može primijeniti na predmetni ugovor jer je sklopljen prije pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji. Prema njegovom mišljenju, za primjenu navedene Direktive odlučan je datum sklapanja ugovora, a ne razdoblje tijekom kojeg je ugovor proizvodio pravne učinke. Ujedno ističe da je predmetni ugovor solemniziran te da javnobilježnički akt predstavlja javnu ispravu koja potvrđuje sadržaj ugovora i volju stranaka. Tuženik osporava i način na koji je tužiteljica izračunala svoje potraživanje te se protivi predloženom financijskom vještačenju. Smatra da izračun tužiteljice ne odgovara stvarno ugovorenom odnosu osobito ugovorenoj valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi. Naglašava da stranke nisu ugovorile fiksnu kamatnu stopu od 4,75 %, već promjenjivu kamatnu stopu, pa se ništetnost načina njezine promjene ne može pretvoriti u naknadno ugovaranje fiksne kamatne stope. Prema stajalištu tuženika, takvim bi se izračunom tužiteljice stvorio novi ugovorni odnos koji stranke nikada nisu ugovorile. Tužiteljica bi time, smatra tuženik, bio doveden u povoljniji položaj od drugih korisnika kredita jer bi mu se faktično priznao proizvod koji u takvom obliku nije postojao na tržištu. Tuženik stoga predlaže da se eventualnim vještačenjem utvrdi objektivna i tržišna promjenjiva kamatna stopa za konkretnu vrstu i trajanje kredita. Pritom bi, prema mišljenju tuženika, trebalo uzeti u obzir trošak izvora sredstava, regulatorne troškove, kreditni rizik, operativne troškove, marže banaka i odgovarajuće referentne kamatne stope. Ako bi se kredit zbog načina izračuna tretirao kao kunkski kredit, tuženik predlaže primjenu uvjeta i prosječnih kamatnih stopa koje su u relevantnom razdoblju vrijedile za kunske kredite. Konačno, tuženik ističe da je ugovaranje valutne klauzule CHF bilo dopušteno te da se sudskom odlukom ne može mijenjati ugovorna volja stranaka niti stvarati ugovor koji one nisu sklopile zbog čega ustraje na odbijanju tužbe i tužbenog zahtjeva u cijelosti.

5. Radi utvrđenja činjeničnog stanja proveden je dokaz saslušanjem tužiteljice te dokaz čitanjem i pregledavanjem Ugovora o kreditu, Plana otplate i knjigovodstvene kartice. Provedeno je financijsko-knjigovodstvenog vještačenja po društvu D&S d.o.o. za knjigovodstvena, računovodstvena i financijska vještačenja sa sjedištem u Karlovcu, Kralja Tomislava 10a, a zadatak vještaka je bio razmotriti svu priloženu dokumentaciju i utvrditi iznose obračunate i naplaćene kamate kroz vremenski period od početka otplate kredita pa do konačne otplate kredita te kroz utuženi vremenski period izračunati iznos razlike preplaćenog u odnosu na početni tečaj CHF, prema promjenama tečaja CHF, do konačne otplate kredita, dakle izvršiti izračun razlike između iznosa koji proizlaze kao obveza korisnika kredita obračunata prema vrijednosti anuiteta iskazanog u okviru ugovora o kreditu ili pripadajućeg osnovnog otplatnog plana, uz primjenu tečaja na dan sklapanja ugovora i vrijednosti anuiteta kakvu je naknadnim promjenama kamatne stope stvarno obračunavala banka uz primjenu tečaja na dan obračuna anuiteta.

6. U okviru provedenog vještačenja vještak je utvrdio da razlika nastala zbog ugovorene valutne klauzule odnosno zbog promjene tečaja CHF u odnosu na početni tečaj po kojem je kredit isplaćen iznosi ukupno 34.244,91 kuna odnosno 4.545,09

EUR. Od navedenog iznosa, pozitivne razlike u korist tužiteljice iznose 36.109,28 kuna odnosno 4.792,54 EUR dok negativne razlike u korist tužene iznose 1.864,37 kuna odnosno 247,45 EUR. Prema tome, nakon međusobnog uračunavanja pozitivnih i negativnih tečajnih razlika, vještak je utvrdio ukupnu razliku od 34.244,91 kuna odnosno 4.545,09 EUR u korist tužiteljice.

7. Tužiteljica je zaprimila nalaz i mišljenje vještaka na koji nije stavila primjedbe te je podneskom od 16. veljače 2026. postavila konačan tužbeni zahtjev i predložila donošenje presude kao u izreci.

8. Tuženik je prigovorio nalazu i mišljenju vještaka jer smatra da ono nije izrađeno u skladu s pravilima struke niti na temelju dokumentacije koja se nalazi u spisu. Ističe da je vještak izmijenio ugovorni odnos stranaka jer je kredit s ugovorenom valutnom klauzulom obračunavao kao da je riječ o kunsom kreditu s fiksnom kamatnom stopom. Tuženik smatra da takav hipotetski kredit nikada nije bio ugovoren među strankama niti je takav proizvod u vrijeme sklapanja ugovora postojao u banci. Posebno ističe da nije utvrđeno bi li tužiteljica uopće bila kreditno sposobna za takav kunski kredit niti pod kojim bi ga uvjetima mogla ugovoriti. Nadalje, prigovara jer iz nalaza nisu vidljivi jasni parametri i metodologija na temelju kojih je vještak izračunao potraživanje. Smatra da se takvim izračunom stvaraju novi i neugovoreni uvjeti kreditiranja te se tužiteljicu stavlja u povoljniji položaj od onoga koji je imala prema stvarno sklopljenom ugovoru. Tuženik zato smatra da je pri vještačenju trebalo uzeti u obzir stvarno ugovorenu valutnu klauzulu i tržišne uvjete koji su vrijedili u vrijeme sklapanja ugovora. Predlaže da se vještak očituje o uvjetima kunskih kredita u relevantnom razdoblju, postojanju takvog ili sličnog proizvoda na tržištu te mogućnosti da ga je tužitelj tada mogao dobiti. Također traži da se razjasni je li pri izračunu tečajne razlike isključen utjecaj promjene kamatne stope budući da anuitet obuhvaća i glavnicu i kamatu. Zaključno, tuženik smatra da je nalaz vještaka zbog navedenih nedostataka neobjektivan i neprimjenjiv te predlaže njegovo dodatno obrazloženje i dopunu.

9. U podnesku od 2. ožujka 2026. tužiteljica se očitovala na prigovore tuženika na nalaz i mišljenje vještaka te ih u cijelosti osporila. Istaknula je da je predmetni kredit ugovoren uz valutnu klauzulu, isplaćen prema tečaju CHF na dan isplate i otplaćivan u kunama zbog čega smatra da ima pravo na isplatu razlike nastale zbog promjene tečaja u odnosu na početni tečaj. Navela je da je riječ o standardnom tipskom ugovoru tuženika u kojem se o valutnoj klauzuli nije posebno pregovaralo te da tužiteljica nije bila u cijelosti informirana o svim bitnim parametrima valutne klauzule. Smatra da pitanje bi li tužiteljica u vrijeme sklapanja ugovora mogla dobiti kunski kredit nije odlučno za ovaj spor te se protivi takvom proširenju vještačenja. Tužiteljica je istaknula da ostaje kod svih dosadašnjih navoda i osporila prigovore tuženika glede zastare, prijeboja i aktivne legitimacije. Ujedno se pozvala na odredbe ZPP-a o mogućnosti preinake tužbe do zaključenja prethodnog postupka odnosno pod propisanim uvjetima i do zaključenja glavne rasprave.

10. U očitovanju na prigovor tuženika od 23. veljače 2026. na nalaz i mišljenje, sudski vještak naveo je da tuženik u podnesku iznosi prigovore pravne naravi u kojima se protivi načinu na koji je napravljen nalaz i mišljenje i u osnovi polemizira sa sudom koji je vještaku odredio kakva mu je zadaća vještačenja u ovom predmetu. Vještak je naveo da se prigovori tuženika pretežito odnose na pravna pitanja i način provedbe vještačenja, a ne na eventualne matematičke pogreške u izračunu. Istaknuo je da je

nalaz i mišljenje izradio u cijelosti prema nalogu suda te da nije ovlašten samostalno mijenjati zadatak koji mu je sud odredio. Vještak je pojasnio da je obračunavao samo razliku nastalu zbog promjene valutnog tečaja jer razlika po osnovi kamatne stope nije bila predmet tužbenog zahtjeva. Pri izračunu je isključio utjecaj promjene kamatne stope tako što je, u pravilu, razliku zbog promjene tečaja računao na početno ugovoreni anuitet. Iznimno, za razdoblje od 15. lipnja 2006. do 15. srpnja 2007. kada su stvarno plaćeni anuiteti bili niži od početno ugovorenih koristio je iznose stvarno plaćenih anuiteta. Zaključno, vještak je istaknuo da je nalaz izrađen upravo prema sudskom nalogu te da su izračunima obuhvaćene samo tečajne razlike, uz isključenje utjecaja promjene kamatne stope.

11. Tužiteljica je u svom iskazu navela da je 2006. s tuženikom sklopila ugovor o stambenom kreditu u iznosu od 39.055 CHF uz promjenjivu kamatnu stopu i valutnu klauzulu vezanu uz CHF. Istaknula je da je početna kamatna stopa iznosila 4,75 %, ali se tijekom otplate povećavala pri čemu je o svakoj promjeni dobivala obavijest banke. Navela je da je početni anuitet iznosio oko 1.200 kuna dok je posljednji bio oko 1.600 kuna, a kredit je u cijelosti otplatila 2014. Tvrdi da je razumjela pojmove promjenjive kamatne stope i valutne klauzule, ali da je tuženik nije upozorio na njihove posebne rizike niti joj je objasnio što promjenjiva kamatna stopa konkretno znači. Navela je da joj je u banci rečeno da su krediti u CHF povoljni i da ih mnogi podižu, ali joj nije bilo poznato hoće li se kamatna stopa povećavati. Istaknula je da nije očekivala tako značajan rast anuiteta te da joj banka nije ponudila niti je sama tražila kredit u drugoj valuti. Kredit je koristila za kupnju nekretnine za stanovanje koju nikada nije iznajmljivala, a anuiteti su joj se naplaćivali iz plaće.

12. Analizom provedenih dokaza sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti osnovan.

13. U ovom postupku tužiteljica zahtijeva isplatu iznosa koji smatra preplaćenim tijekom otplate stambenog kredita sklopljenog s tuženikom, a koji je posljedica ugovorenih odredbi o valutnoj klauzuli vezanoj uz švicarski franak i promjenjivoj kamatnoj stopi. Tužiteljica tvrdi da su navedene ugovorne odredbe bile nepoštene i ništetne te da joj stoga pripada pravo na povrat iznosa koji je platila iznad iznosa koji bi platila da se ugovor primjenjivao bez učinka takvih odredbi.

14. Tuženik se protivio tužbenom zahtjevu, osporavao osnovu i visinu potraživanja te isticao prigovore zastare, prijeboja i nedostatka aktivne legitimacije odnosno osporavao je tužiteljici svojstvo potrošača. Tuženik je prigovarao nalazu i mišljenju financijskog vještaka smatrajući da je vještak prilikom izračuna stvorio hipotetski i neugovoreni kreditni odnos te da je postojeći kredit s valutnom klauzulom tretirao kao da je riječ o kunskom kreditu s fiksnom kamatnom stopom.

15. Među strankama nije sporno da su 2006. sklopile Ugovor o kreditu kojim je tuženik tužiteljici stavio na raspolaganje iznos od 39.055,00 CHF odnosno njegovu protuvrijednost u kunama, radi kupnje nekretnine za stanovanje. Nije sporno niti da je ugovorena valutna klauzula uz CHF i promjenjiva kamatna stopa, te da je početno ugovorena kamatna stopa iznosila 4,75%. Također nije sporno da je kredit isplaćen prema tečaju CHF koji je primjenjivao tuženik na dan isplate te da je tužiteljica kredit tijekom njegove otplate podmirivala u kunama. Nesporno je i da je tijekom trajanja

kreditnog odnosa tuženik mijenjao visinu kamatne stope te o tim promjenama obavještavao tužiteljicu kao i da je kredit u cijelosti otplaćen 2014.

16. Sporno je među strankama bilo je li tužiteljica imala svojstvo potrošača, jesu li se predmetne ugovorne odredbe mogle smatrati pojedinačno ugovorenima, je li tužiteljica bila na odgovarajući način obaviještena o posljedicama i rizicima ugovaranja valutne klauzule i promjenjive kamatne stope, jesu li navedene odredbe nepoštene i nišetne, postoji li pravo tužiteljice na restituciju te, konačno, koliki iznos eventualne preplate proizlazi iz tako utvrđenog činjeničnog i pravnog stanja. Sporno je i pitanje zastare potraživanja, kao i pravilnost metodologije koju je primijenio sudski vještak pri izračunu.

17. Pri odlučivanju o osnovanosti tužbenog zahtjeva sud je posebno imao u vidu pravomoćna utvrđenja u postupcima radi zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača. Odredbom članka 502.c Zakona o parničnom postupku propisano je da se fizičke i pravne osobe u posebnim parnicama za naknadu štete ili isplatu mogu pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom je prihvaćen zahtjev iz tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača te da je sud u takvom slučaju vezan za ta utvrđenja.

18. Navedena odredba predstavlja pravnu osnovu za korištenje pravomoćnih utvrđenja iz kolektivnog spora u pojedinačnom postupku potrošača. Takav učinak proizlazi i iz odredaba Zakona o zaštiti potrošača koje uređuju učinak odluke donesene u postupku zaštite kolektivnih interesa potrošača. Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev-3142/2018-2 od 19. ožujka 2019. zauzeo je pravno shvaćanje prema kojem sud u pojedinačnom postupku nije dužan ponovno provoditi dokazni postupak o činjenicama koje su pravomoćno utvrđene u kolektivnom sporu, već je vezan tim utvrđenjima u opsegu propisanom zakonom.

19. U konkretnom slučaju od osobite je važnosti presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. kojom je pravomoćno utvrđeno da su banke, među kojima i tuženik, u razdoblju obuhvaćenom kolektivnim sporom koristile nepoštenu ugovornu odredbu kojom je redovna kamatna stopa tijekom trajanja ugovora bila promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke, a o kojoj se odredbi nije pojedinačno pregovaralo. Pravomoćno je utvrđeno da je takva odredba nepoštena.

20. Nadalje, u postupku kolektivne zaštite pravomoćno je odlučeno i o nepoštenosti ugovorne odredbe kojom je glavnica kredita vezana uz švicarski franak. U tom smislu relevantna je presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018. kojom je potvrđeno utvrđenje o nepoštenosti ugovaranja valutne klauzule vezane uz CHF za razdoblje i banke obuhvaćene tom odlukom.

21. S obzirom na navedena pravomoćna utvrđenja, sud u ovom postupku nije ovlašten ponovno provoditi dokazni postupak radi utvrđivanja jesu li predmetne tipske odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli bile nepoštene u smislu pravomoćnih utvrđenja kolektivnog spora. Tuženik u konkretnom postupku nije dokazao da bi predmetni ugovor po svojim bitnim obilježjima bio izuzet od ugovora obuhvaćenih navedenim kolektivnim utvrđenjima. Naprotiv, iz sadržaja ugovora proizlazi da je riječ o ugovoru o kreditu s valutnom klauzulom vezanom uz CHF i

promjenjivom kamatnom stopom odnosno o ugovoru koji po svojim bitnim obilježjima odgovara ugovorima obuhvaćenima pravomoćnim kolektivnim utvrđenjima.

22. Pritom okolnost da je predmetni ugovor solemniziran pred javnim bilježnikom sama po sebi ne dovodi do zaključka da su predmetne ugovorne odredbe bile pojedinačno pregovarane niti da je tužiteljica bila potpuno informirana o ekonomskim posljedicama ugovaranja valutne klauzule i promjenjive kamatne stope. Solemnizacija ugovora potvrđuje njegov sadržaj i formu te volju stranaka da sklope pravni posao, ali ne dokazuje da je potrošač prije sklapanja ugovora dobio sve informacije potrebne za razumijevanje ekonomskih posljedica pojedinih ugovornih mehanizama. U tom smislu nije odlučno niti to što je tužiteljica u svom iskazu navela da je razumjela pojmove valutne klauzule i promjenjive kamatne stope. Za ocjenu nepoštenosti ugovorne odredbe nije dovoljno utvrditi da potrošač razumije njezin naziv ili osnovni formalni sadržaj, već je potrebno ocijeniti je li mogao razumjeti njezine konkretne ekonomske posljedice i rizike koje takva odredba nosi. Iz pravomoćnih utvrđenja kolektivnog spora proizlazi da potrošači nisu bili u cijelosti informirani o svim bitnim parametrima ugovaranja valutne klauzule i promjenjive kamatne stope zbog čega su predmetne odredbe ocijenjene nepoštenima.

23. U skladu s člankom 96 Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ 19/2022. i 59/2023.) ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Ako je odredbu unaprijed formulirao trgovac u okviru standardnog ugovora, smatra se da se o njoj nije pojedinačno pregovaralo, a teret dokazivanja suprotnog je na trgovcu.

24. U konkretnom slučaju tuženik nije dokazao da bi tužiteljica imala stvarnu mogućnost utjecati na sadržaj odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi ili valutnoj klauzuli. Naprotiv, iz sadržaja ugovora i iskaza tužiteljice proizlazi da je riječ o standardnom ugovornom odnosu. Stoga se na predmetne odredbe primjenjuju pravna utvrđenja iz kolektivnog spora prema kojima su takve odredbe nepoštene i ništete. Posljedica utvrđene ništetnosti je da takve odredbe ne mogu proizvoditi pravne učinke prema potrošaču.

25. Sukladno članku 323 stavku 1 Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 145/2023. i 155/2023. - dalje u tekstu: ZOO) u slučaju ništetnosti svaka je ugovorna strana dužna vratiti drugoj ono što je primila na temelju takvog ugovora dok prema članku 1111. ZOO-a obveza vraćanja postoji kada dio imovine jedne osobe prijeđe u imovinu druge osobe bez valjane pravne osnove odnosno kada je osnova na kojoj je nešto primljeno otpala.

26. Slijedom toga, tužiteljica ima pravo zahtijevati povrat iznosa koje je preplatila kao posljedicu primjene nepoštenih ugovornih odredbi. U ovom postupku pritom nije potrebno utvrđivati kakav bi konkretno novi ugovor stranke hipotetski sklopile da su u trenutku sklapanja ugovora raspolagale drukčijim informacijama o kretanju CHF-a ili kamatnih stopa. Predmet odlučivanja jest posljedica pravomoćno utvrđene ništetnosti ugovornih odredbi i izračun iznosa koji je tužiteljica stvarno platila iznad iznosa koji proizlazi iz početno ugovorenih parametara uz isključenje učinka nepoštenih promjena.

27. U tom je smislu sud proveo financijsko-knjigovodstveno vještačenje radi utvrđivanja visine preplaćenih iznosa. Sudski vještak je nalaz i mišljenje izradio prema nalogu suda kojim mu je bilo određeno utvrditi iznose obračunatih i naplaćenih kamata te izračunati razliku nastalu zbog promjene tečaja CHF u odnosu na početni tečaj, uzimajući u obzir početno ugovoreni anuitet i stvarno obračunate anuitete. Vještak je u svom očitovanju na prigovore tuženika izričito naveo da prilikom izračuna nije računao razliku po osnovi kamatne stope jer takva razlika nije bila predmet tužbenog zahtjeva, već je obračunao razliku koja proizlazi iz promjene valutnog tečaja. Vještak je nadalje pojasnio da je utjecaj promjene kamatne stope pri izračunu tečajne razlike isključen tako da je razlika zbog promjene tečaja, u mjesecima u kojima je stvarno plaćeni anuitet bio viši od početno ugovorenog, računata na početno ugovoreni anuitet. Za razdoblje od 15. lipnja 2006. do 15. srpnja 2007., u kojem su stvarno plaćeni anuiteti bili niži od početno ugovorenih, vještak je koristio stvarno plaćene anuitete. Na taj je način, prema stručnom objašnjenju vještaka, iz izračuna isključen utjecaj promjene kamatne stope i izoliran učinak promjene valutnog tečaja.

28. Tuženik je prigovorio nalazu navodeći da je vještak time kreirao novi i neugovoreni kreditni odnos odnosno da je postojeći kredit s valutnom klauzulom tretirao kao da je bio ugovoren kao kunski kredit s fiksnom kamatnom stopom. Međutim, takav se prigovor ne može prihvatiti. Iz očitovanja vještaka proizlazi da on nije utvrđivao pod kojim bi uvjetima tužiteljica hipotetski ugovorila drugi kredit niti je utvrđivao kreditnu sposobnost tužiteljice za neki drugi bankarski proizvod. Vještak je postupio prema zadatku koji mu je odredio sud i izračunao samo razliku koja proizlazi iz promjene tečaja, uz isključenje utjecaja promjene kamatne stope.

29. Sud stoga nalaz i mišljenje vještaka ocjenjuje stručnim, jasnim, potpunim i podobnim za donošenje odluke. Tuženik nije ukazao na konkretnu matematičku pogrešku u izračunu, već pretežito osporava samu metodologiju izračuna i pravne pretpostavke na kojima se vještačenje temelji. Međutim, pitanja koja se odnose na pravne posljedice ništetnosti i učinak pravomoćnih utvrđenja iz kolektivnog spora nisu predmet stručne ocjene vještaka, već pravne ocjene suda.

30. Prema nalazu vještaka, razlika nastala zbog ugovorene valutne klauzule, odnosno zbog promjene tečaja po kojem je kredit obračunavan i plaćan u odnosu na početni tečaj po kojem je kredit iskorišten i isplaćen, iznosi ukupno 34.244,91 kuna odnosno 4.545,09 EUR. Od tog iznosa pozitivne razlike u korist tužiteljice iznose 36.109,28 kuna odnosno 4.792,54 EUR dok negativne razlike u korist tuženika iznose 1.864,37 kuna odnosno 247,45 EUR. Nakon međusobnog uračunavanja navedenih razlika proizlazi ukupna razlika od 34.244,91 kuna odnosno 4.545,09 eura, u korist tužiteljice.

31. Sud je navedeni izračun prihvatio kao vjerodostojan jer je izrađen na temelju dokumentacije u spisu i prema parametrima određenima sudskim nalogom. Za razliku od tvrdnji tuženika, takvim se izračunom ne stvara novi ugovorni odnos, već se utvrđuje novčana posljedica primjene nepoštene i ništetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli. Cilj vještačenja nije bio utvrditi kakav bi kredit tužiteljica hipotetski mogla dobiti na tržištu, već utvrditi koliko je, prema stvarno izvršenim uplatama i početno ugovorenim parametrima, više platila zbog promjene tečaja CHF.

32. Sud nije prihvatio niti prigovor tuženika da je za izračun bilo potrebno utvrditi je li tužiteljica u trenutku sklapanja ugovora mogla dobiti kredit u kunama, pod kojim uvjetima i uz koju kamatnu stopu. Takvo utvrđivanje nije potrebno za rješavanje predmetnog spora jer pravo tužiteljice ne proizlazi iz toga da bi joj se sada dodijelio neki drugi bankarski proizvod, nego iz prava na restituciju iznosa koje je platila zbog primjene nišetne ugovorne odredbe.

33. Nije osnovan prigovor tuženika da bi ovakvim izračunom vještaka tužiteljica bila stavljena u povoljniji položaj u odnosu na druge korisnike kredita. Upravo suprotno, svrha restitucije je uspostaviti stanje koje proizlazi iz pravnih posljedica nišetnosti nepoštene ugovorne odredbe, a ne pogodovati jednoj ugovornoj strani. Sud pritom ne mijenja ugovor niti stvara novi, već uklanja učinak ugovorne odredbe za koju je pravomoćno utvrđeno da je nepoštena i nišetna te posljedice koje su zbog nje nastale.

34. U odnosu na prigovor zastare sud je imao u vidu pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženo u odluci poslovni broj Rev-2245/17-2 od 20. ožujka 2018. prema kojem pokretanje postupka radi zaštite kolektivnih interesa potrošača ima učinak prekida zastare individualnih restitucijskih zahtjeva u smislu članka 241 ZOO-a. Prema tom pravnom shvaćanju, nakon pravomoćnog okončanja kolektivnog postupka zastara počinje teći iznova.

35. U konkretnom slučaju kolektivna tužba u predmetu „Franak“ podnesena je 4. travnja 2012. Pravomoćnim okončanjem postupka u dijelu koji se odnosi na promjenjivu kamatnu stopu presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. počeo je ponovno teći zastarni rok dok je u odnosu na valutnu klauzulu relevantna pravomoćna presuda poslovni broj PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018.

36. Kako je tužiteljica tužbu u ovom predmetu podnijela 2. lipnja 2023., dakle prije isteka zastarnog roka, njezin zahtjev u trenutku podnošenja tužbe nije bio zastario. Stoga je prigovor zastare koji je istaknuo tuženik neosnovan.

37. Tuženikov prigovor prijeboja također nije od utjecaja na odluku o osnovanosti tužbenog zahtjeva jer tuženik nije dokazao postojanje dospjele i utužive protutražbine podobne za prijeboj s tražbinom tužiteljice. Sama tvrdnja o mogućem prijeboju, bez dokazivanja postojanja, visine i dospelosti protutražbine, nije dostatna za odbijanje zahtjeva za isplatu.

38. Neosnovan je i prigovor nedostatka aktivne legitimacije odnosno tvrdnja tuženika da tužiteljica nije potrošač. Iz provedenih dokaza proizlazi da je tužiteljica fizička osoba koja je sklopila predmetni kredit radi kupnje nekretnine za vlastito stanovanje pri čemu nekretninu nije iznajmljivala niti je kredit koristila u svrhu obavljanja poslovne ili profesionalne djelatnosti. Stoga je tužiteljica u konkretnom ugovornom odnosu nastupala kao potrošač dok je tuženik nastupao kao trgovac odnosno profesionalni davatelj financijske usluge.

39. Sud je pri donošenju odluke cijenio sve provedene dokaze pojedinačno i u njihovoj međusobnoj povezanosti, sukladno članku 8. ZPP-a, a posebno sadržaj Ugovora o kreditu, iskaz tužiteljice, dokumentaciju o otplati kredita, pravomoćna

utvrđenja iz kolektivnih postupaka te nalaz i mišljenje financijskog vještaka i njegovo očitovanje na prigovore tuženika.

40. Na temelju tako provedenog dokaznog postupka sud je utvrdio da je predmetni ugovor sklopljen uz valutnu klauzulu vezanu uz CHF i promjenjivu kamatnu stopu, da se o tim odredbama nije pojedinačno pregovaralo na način koji bi tužiteljici omogućio utjecaj na njihov sadržaj te da su navedene odredbe obuhvaćene pravomoćnim utvrđenjima o njihovoj nepoštenosti. Stoga tužiteljica ima pravo na restituciju iznosa koji je na temelju takvih odredbi preplatila. Visina tog iznosa utvrđena je financijskim vještačenjem pri čemu vještak nije utvrđivao hipotetski novi ugovor niti je mijenjao ugovorni odnos stranaka, već je izračunao razliku nastalu primjenom tečaja CHF u odnosu na početno ugovoreni tečaj, uz isključenje utjecaja promjene kamatne stope.

41. Prema nalazu i mišljenju financijskog vještaka, ukupne pozitivne razlike obračunate u korist tužiteljice iznose 4.792,54 EUR dok su u pojedinim obračunskim razdobljima utvrđene i negativne razlike u ukupnom iznosu od 247,45 EUR. Međutim, navedene negativne razlike ne predstavljaju same po sebi utvrđenu i ostvarivu protutražbinu tuženika prema tužiteljici niti je tuženik tijekom postupka takvu tražbinu konkretizirao u određenom iznosu i pravnoj osnovi. Tuženik je prigovor prijeboja istaknuo općenito, bez određenog navođenja tražbine koja bi se trebala prebiti s tužiteljinom tražbinom, a nakon provedenog vještačenja nije postavio niti konkretizirao zahtjev kojim bi zahtijevao uračunavanje iznosa negativnih razlika utvrđenih vještačenjem. Stoga sud navedene negativne razlike nije uzeo kao osnovu za umanjenje tužiteljine tražbine.

42. Budući da iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da ukupne pozitivne razlike, odnosno iznosi koje je tužiteljica preplatila kao posljedicu primjene valutne klauzule CHF iznose 4.792,54 EUR, sud je tužiteljici dosudio upravo navedeni iznos.

43. Odluka o troškovima postupka donesena je primjenom pravila o uspjehu u parnici iz članka 154 stavka 1 i članka 155 ZPP-a. Naime, stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna je protivnoj stranci naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka (članak 154 ZPP-a). Sud će prilikom odlučivanja o troškovima postupka stranci odrediti naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice. O tome koji su troškovi bili potrebni te o visini troškova odlučuje sud ocjenjujući brižljivo sve okolnosti osobito vodeći računa o pravilima ovoga Zakona koja za pripremanje glavne rasprave određuju upućivanje podnesaka i jedno pripremno ročište te jedno ročište za glavnu raspravu. Ako je propisana tarifa za nagrade odvjetnika ili za druge troškove, odmjerit će se takvi troškovi prema toj tarifi (članak 155 ZPP).

44. Kada sud odlučuje o nagradi troškova zastupanja na teret protivne strane, primjenjuje tarifu i vrijednost boda koja je na snazi u vrijeme donošenja odluke o trošku postupka (Tbr. 52 stavak 3 Tarife, Narodne novine broj 138/2023. i 107/2025. - dalje u tekstu: Tarifa).

45. S obzirom da su bili opravdani sud je tužiteljici priznao troškove zastupanja putem punomoćnika odvjetnika uz pripadajući PDV od 25% sukladno Tbr. 42 Tarife i to trošak sastava tužbe sukladno Tbr. 7 t. 1 Tarife u iznosu od 250,00 EUR, trošak sastavljanja podneska od 29. rujna 2023. sukladno Tbr. 8 t. 1 Tarife u iznosu od 250,00

EUR, trošak zastupanja na pripremnom ročištu održanom 8. studenog 2023. sukladno Tbr. 9 toč. 2 Tarife u iznosu od 125,00 EUR, trošak financijsko-knjigovodstvenog vještačenja u iznosu od 663,61 EUR, trošak sastavljanja podneska od 27. siječnja 2025. sukladno Tbr. 8 t. 1 Tarife u iznosu od 250,00 EUR, trošak sastavljanja podneska od 16. veljače 2025. sukladno Tbr. 8 t. 1 Tarife u iznosu od 250,00 EUR, trošak sastavljanja podneska od 2. ožujka 2026. sukladno Tbr. 8 t. 1 Tarife u iznosu od 250,00 EUR, trošak sastavljanja podneska od 15. svibnja 2026. sukladno Tbr. 8 t. 3 Tarife u iznosu od 125,00 EUR i trošak zastupanja na glavnoj raspravi održanoj 2. rujna 2026. sukladno Tbr. 9 toč. 1 Tarife u iznosu od 250,00 EUR i. Dakle, tužiteljici je priznat trošak parničnog postupka u ukupnom iznosu od 2.413,61 EUR.

46. Ostali zatraženi troškovi nisu priznati tužiteljici jer nisu bili neophodni za vođenje ove parnice, a u odnosu na zatražene troškove sudskih pristojbi ističe se da su temeljem članka 11. stavka 1. točke 20. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ 118/18 i 51/23) tužitelji u postupcima pokrenutim na temelju pravomoćne sudske presude za zaštitu kolektivnih interesa oslobođeni plaćanja sudskih pristojbi.

47. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

U Gospiću 24. rujna 2026.

Sudac:

Mirjana Kosanović

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana ročišta za objavu presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano, u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dna:

1. Gordana Peraković-Turković, odvjetnica u Otočcu, Bartola Kašića 4
2. Maja Čuljak, odvjetnica u Zagrebu, Ribnjak 40

Broj zapisa: **9-3088d-96de1**

Kontrolni broj: **0cd3d-84037-88c92**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Gospiću** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.